

L'entrevista  
**Pep Blay** Periodista i escriptor



Lluís Martínez

# “El sexe és una disfressa. El que vols és no estar sol”

**Vostè acaba de publicar una novel·la juvenil i una altra de temàtica més adulta. I a més treballa a TV3 i escriu articles. D'on treu el temps?**  
Perquè no tinc família ni hipoteca. Trobo temps per escriure perquè és una vocació i perquè m'ho passo molt bé. Però si tingués una hipoteca o una família, no podria mantenir aquest ritme de vida.

**Com ha escrit els dos llibres? ¿Saltava d'un a l'altre?**

*Gotholàndia* el vaig començar a escriure l'any 2006. El publico ara, després de fer-ne tres revisions. *Eròtica Mix*, en canvi, és de l'any passat. O sigui, un va anar darrere de l'altre, tot i que entremig vaig escriure la biografia de Bunbury.

**Per què va decidir escriure una novel·la per al públic juvenil?**

Per reconciliar-me amb els meus nebots. Quan eren petits no vaig fer d'oncle com m'hauria agradat. A més, el meu germà sempre es queixava que no hi havia manera que llegissin. Com a molt, estaven enganxats als videojocs. Així doncs, vaig escriure una història en què apareix el seu món.

**Els seus nebots, què en pensen?**

És el primer llibre només de lletra que han llegit sencera en la seva vida.

**L'oncle Fric que hi surt, és vostè?**

És una variació. De mi té la banda del poeta que viu en un poble deshabitada i que té ganes de connectar amb el seu nebot. Però el Fric és massa *hippy*. Herbes remeieres i tot això... Jo no ho sóc tant.

**Què podem fer perquè els nostres adolescents llegeixin més llibres?**

Si als meus nebots se'ls parla del que els interessa i del seu món és més fàcil que llegeixin. Per exemple, els va agradar molt que el protagonista del llibre sigui un noi al qual li agraden més els videojocs que no llegir.

**Molts pares anem perseguint els fills perquè agafin un llibre ni que sigui un cop a la vida...**

De vegades els pares s'obsessionen perquè els fills facin el que ells volen i no es preocupen del que volen fer els seus fills. Cal trobar un punt intermedi. Vol que el seu fill llegeixi? Doncs potser a ell li agradaria que jugués a videojocs amb ell...

**Parlem de l'altra novel·la. ¿Algun dels quatre relats que la componen és autobiogràfic?**



MIQUEL ANGLARILL

**PERFIL** Pep Blay (Tarragona, 1966) és llicenciat en filologia catalana, periodista polipoeta, escriptor i, sobretot, una persona dotada d'una gran sensibilitat que la fa implicar-se en les seves històries. Va aficionar-se a la lectura, l'escriptura i la música de petit. No és cap novell. A banda de la biografia d'Enrique Bunbury i els estudis sobre *Sopa de Cabra* i *Els Pets*, és autor de la novel·la *Vampíria Sound*. Ara acaba de treure *Eròtica Mix*, en català i castellà, i la juvenil *Gotholàndia* en català.

He, he! Com dic a la solapa del llibre, la meua agitada vida i les històries són gairebé el mateix. Realitat i ficció morbosa que es confonen sota la mentida de la memòria. En essència, el llibre és molt autobiogràfic; pel que fa a les accions i els llocs, algunes coses són veritat i altres no.

**Vostè es despulla davant el lector. Per què?**

No sé per què, però sempre ho acabo fent. A *Gotholàndia*, l'oncle i el nebot representen les relacions que jo he tingut amb el meu nebot.

**La seva foto de la solapa d'*Eròtica Mix*, calia?**

He, he! Jo sóc de l'època del *glam-rock*. De sempre que tinc un punt teatral. Potser hi hauria pogut posar una foto molt senzilla i molt discreta, però jo no sóc ni senzill ni discret.

**Què pretén amb aquesta novel·la?**

Jo em vaig separar fa uns tres anys. Potser va ser la primera vegada en la meua vida que em vaig plantejar seriosament quin és el paper que hi havia de tenir el sexe.

**I quin paper és?**

En cada parella havia mantingut una relació diferent. Tinc amics que s'han separat perquè no tenien bona relació amb el sexe. Molta gent creu que no és important. En els últims anys he volgut estar sol. En tot cas, he viscut aventures que m'han fet descobrir com n'és d'important, el sexe.

**Per això a la novel·la tracta el sexe des d'angles diferents...**

Sí, des de tres o quatre punts diferents: sexe fisiològic, sexe com a punt final del romanticisme... Al capdavant, el sexe és sobretot un antídoto contra la soledat. Molta gent l'utilitza com una disfressa. Però el que vol de debò és agafar de la mà una altra persona o sentir que dorm al seu costat. No estar sola. La soledat és una de les pitjors malalties d'aquest segle.

**“M'agraden les històries boniques i extremes. Han de tenir un punt de bogeria. Si no tens aquesta bogeria, busca-la**

**Diuen que els homes simulem amor per obtenir sexe i que les dones simulem sexe per obtenir amor...**

Bon aforisme! Deu ser així. De la gent que ha llegit el llibre en puc fer una estadística. La història més sexual és la que més agrada als homes, i la història més romàntica és la que més agrada a les dones.

**Què és el que importa, de l'amor?**

Que sigui intens i sincer. Llavors és igual que duri tres mesos o tres anys. Però mentre hi és, ha de ser de veritat.

**L'amor té un punt de bogeria?**

Jo sóc un romàntic del segle XIX, d'aquells que van buscant la flor blava. A mi m'agraden les històries boniques i extremes. Han de tenir un punt incontrolable, de bogeria. I si no tens aquesta bogeria, busca-la.

**En quina novel·la pensa ara?**

En una història d'àngels i vampirs ambientada a Eivissa.

EN SÍNTESI

## Contents i enganyats

Marçal Sintès



Periodista i professor de la URL

**No sabem si, com s'ha publicat, Sarkozy va posar en dubte o no la intel·ligència de Zapatero, però els haig de confessar que aquesta qüestió no m'encurioseix gaire. El que sí que em crida l'atenció és l'anunci del president espanyol, que, emulant el francès, vol retallar la publicitat a TVE (mesura de la qual, per cert, en el seu dia el president Maragall es va mostrar a favor en relació a TV3). Reduir la publicitat entusiasma els grups empresarials que tenen interessos en el sector televisiu. També pot ser que agradi a molts ciutadans, que somien estalviar-se part dels anuncis que s'han d'empassar quan miren TVE. Mentre l'entusiasme dels primers és justificat, en el cas dels segons es tracta de fer-los contents tot mantenint-los enganysats. Perquè la televisió pública, l'estatal i totes, la paguem en bona part els ciutadans a través dels nostres impostos. Bàsicament, el que no es cobreix amb ingressos per publicitat es cobreix amb diner públic. Si hi ha menys publicitat, més diners dels pressupostos que s'hi han de destinar, sempre que es mantingui el nivell del que s'emet. A tots ens costa diners TVE, el que ocorre és, senzillament, que el ciutadà no ho sap, no és conscient del que val poder-la tenir en el seu comandament a distància. El que a mi em semblaria molt digne d'aplaudiment és que, en un acte de coratge polític, Zapatero aprofités el canvi anunciat per introduir a Espanya un cànon com el que funciona en altres països europeus. Significaria passar a tractar el ciutadà com a un adult, ja que aleshores sabria, *veuria*, el que paga i podria valorar amb més criteri el servei que se li ofereix. El president espanyol ha deixat ben clar, però, que això no ho pensa fer.**

m.sintes@hotmail.com